

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secr. G. D. DUURSMA, LEEUWARDEN, Achter de Hoven 114bis

Bij den aanvang van den negenden jaargang.

Met bespiegelingen over het afgelopen jaar willen wij ons, evenals een vorige keer, niet bezig houden. Gedane zaken nemen geen keer.

Doch wij mogen niet zwijgen van den grooten ijver door velen aan den dag gelegd in het winnen van nieuwe leden, waardoor per 31 December het getal 576 bereikt werd. Evenmin mag gezwegen van de medewerking die anderen ons verleenden door het schrijven van belangwekkende artikelen voor „Succulenta”, of het beschikbaar stellen van goede foto's. Aan die allen, en ook aan hen, die op andere wijze steeds van hun sympathie in ons werk blijk gaven, onzen hartelijken dank. Het geeft ons moed voor 1927 onzen arbeid voort te zetten.

Onder onze gemeenschappelijke redactie is de afgelopen jaargang er niet minder op geworden dan die van 1925; de tekst breidde nog met 6 bladzijden uit, terwijl ook 7 afbeeldingen meer werden opgenomen. Wij hopen in dezen geest, evenals tot nu toe gerugsteund door onze lezers, door te gaan.

„*Succulenta het onmisbare lijfblad voor ieder oprecht Succulentenvriend*”, dit devies zullen wij steeds voor oogen houden! Al onze krachten zullen wij er aan wijden, om „Succulenta” zoo aantrekkelijk, zoo leerrijk en zoo veelzijdig mogelijk te maken. Derhalve sluiten wij onze kolommen voor mededeelingen of opmerkingen, welke niet direct betrekking hebben op onze geboomde vrienden, hun studie of hun verzorging.

Agenda's voor te houden vergaderingen, excursies enz., zullen wij trachten zelfs op den laatsten dag voor het afdrukken van elk nummer nog te plaatsen, hoewel wij, om teleurstelling te voorkomen, op toezending der copie vóór den 15den van elke maand aandringen. Dit geldt ook voor vragenbus en ruilrubriek.

De redactie van „Succulenta”:

G. D. DUURSMA,

J. M. VAN DEN HOUTEN.

Verslag van den penningmeester over het jaar 1926

Mocht iemand nadere inlichtingen wenschen over bijgaand verslag, dan zal de penningmeester deze gaarne verstrekken. Alle desbetreffende bescheiden (rekeningen, girostrookjes etc.) worden minstens drie jaar lang bewaard. Bij het hoofd contri-

buties moge de opmerking niet onvermeld blijven, dat de minimumcontributie zou hebben bedragen f 1671.— en f 28.50 (van 19 nieuwe leden, die slechts den halven jaargang kregen) totaal dus f 1699.50. Doordat echter meerderen gevolg hebben gegeven aan onzen meermalen geuiten wensch om iets meer bij te dragen, is dit bedrag met f 132.10 overschreden. We hebben dit niet afzonderlijk als clichéfonds geboekt, omdat niet allen op hun girostrookje deze bestemming vermeldden en het ten slotte toch allemaal aan ons maandblad ten goede komt. Hadden we hierbij niet den steun gehad van deze vrijwillige bijdragen, dan zou het ons ook dit jaar niet mogelijk geweest zijn een geïllustreerd boekdeel van 188 pagina uit te geven, zonder de contributie te verhoogen. Alleen door een zeer zuinige exploitatie en doordat alle medewerking belangeloos geschiedt, hebben we dit resultaat wederom kunnen bereiken.

De penningmeester belastte zich ook dit jaar nog met de verzending der gratis-stekken aan onze nieuwe leden. In totaal werden door hem 164 monsterdoosjes verzonden. Dat hiermede heel wat werk gemoeid was, behoeven we niet te zeggen. Het meerendeel der stekken was afkomstig uit diens eigen verzameling maar dankbaar gewagen we van de hulp, die we van verschillende zijden mochten ondervinden. Thans ontvangen de nieuwe leden als premie het boekje: Onze Vetplanten, waarvan het copierecht door onzen secretaris belangeloos aan de vereeniging is afgestaan. Om een denkbeeld te geven van den omvang der werkzaamheden moge dienen, dat de penningmeester behalve bovengenoemde 164 monsters nog 254 brieven of briefkaarten te verzenden had, benevens 197 gedrukte kennisgevingen.

Saldo 1925	f 285.08	Drukker	f 1285.99
Contributies	-1831.60	Porti verzending	- 156.35
Verkoop O. V.	- 16.50	„ Secretaris	- 87.96
		„ Penningmeester	- 43.06
		„ Voorzitter	3 50
		Schrijfbehoeften	- 17.91
		Cliche's	- 163.85
		Propaganda	- 75.01
		Bibl. en lantarenpl.	- 65.64
		Alg. onkosten	8.90
		Saldo 1926	- 225.01
	f 2133.18		f 2133.18

Verslag van den secretaris over het jaar 1926.

In ons gemeenschappelijk „Bij den aanvang van den negenden jaargang", hebben wij reeds aangestippeld, dat onze Vereeniging thans 576 leden telt. Op 1 Januari 1926 bedroeg het aantal 515, zoodat de aanwas 61 bedroeg. Zeker geen gering aantal in ons kleine landje. Maar, wij memoreerden uit ook reeds, vele leden hebben ons hiertoe in niet geringe mate geholpen, en alzoo onzen

taak aanmerkelijk verlicht. Onze correspondentie is dit jaar, mede door de bekende omstandigheden, waarop wij liever niet terug komen, zeer druk geweest. 589 brieven en briefkaarten werden geschreven en verzonden, dat is gemiddeld bijna twee per dag.

Daarbij komt dan nog het persklaar maken van de copie voor elk Succulentanummer; soms, wanneer er plaatsruimte overblijft, het ter elfder ure samenstellen van een artikeltje om het nummer precies vol te krijgen, en ten slotte het nazien der drukproeven, in samenwerking met ons mede-redactielid, de Heer J. M. van den Houten. Voeg daarbij het geregeld klaarmaken der adressen — bijna elke maand komen adresveranderingen en bijschrijvingen voor — en zal men begrijpen, dat onze vrije avonduren grootendeels aan „Succulenta” worden opgeofferd. Wij kunnen echter onze lezers direct de verzekering geven, dat wij al onze werkzaamheden met plezier vervullen als wij maar weten, dat de liefhebberij voor vetplanten er door bevorderd kan worden.

„Succulenta”, wij merkten het reeds op, breidde zich nog iets uit. Maar ook de inhoud werd'er niet minder op. De heeren Maass en Voorwinde zijn wij voor hun uitgebreide en leerrijke bijdragen grooten dank verschuldigd. Eveneens aan de Heeren Le Noble, Swüste en anderen voor hun kleinere artikels, welke eveneens zeer lezenswaardig waren. Wij hopen, dat velen hun goede voorbeeld zullen volgen! Mej. Karsten gaf daarvan reeds duidelijk blijk.

Wat de „Vragenbus” betreft, menige vraag werd gesteld, doch geregeld per brief beantwoord, daar ze doorgaans te uitvoerig waren om in „Succulenta” beantwoord te worden. Wanneer daarvoor aanleiding was, werden ze ook wel tot een artikeltje omgewerkt.

Van de Bibliotheek werd dit jaar een druk gebruik gemaakt. Sommige leden hebben op de rij af alle nummers aangevraagd. 't Gevolg was echter, dat anderen, die toevallig! hetzelfde nummer aanvroegen, wel eens een poosje moesten wachten. De vermeerderde belangstelling voor de bibliotheek is een gunstig teeken, een bewijs, dat zeer velen onder ons hun planten niet alleen houden uit liefhebberij, doch daarbij tevens de wetenschappelijke vetplantenstudie niet uit het oog verliezen. Zulks kan niet anders dan ons gemeenschappelijk streven ten goede komen. Ook in dezen is het: theorie en practijk, wetenschap en liefhebberij moeten samen gaan, elkaar aanvullen. Door wetenschappelijke studie leert men z'n planten meer waardeeren, men leert haar eigenschappen en haar behoeften kennen, kortom men wordt als vanzelf geprikkeld tot eigen waarneming, tot zelfstudie.

Moge ook de pas aangevangen jaargang van „Succulenta” daartoe het hare bijdragen !

G. D. DUURSMA.

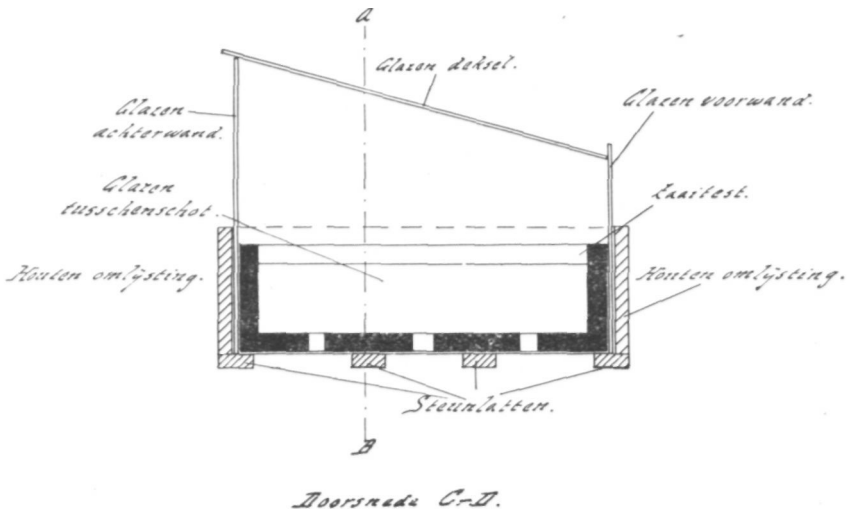
Een eenvoudig Cactuskasje.

Een eenvoudig kasje, voornamelijk bestemd voor gebruik in de huiskamer kan men in zeer korten tijd zelf vervaardigen, ook

zonder bijzondere handigheid in knutselwerk. Het kasje is uitstekend te gebruiken bij het kweken uit zaad en stekken en voor het overhouden van zaailingen en kleine planten in den winter.

Voor de vervaardiging van het kasje heeft men slechts noodig een zaaitest, eenige plankjes geschaafd hout en een vijftal glasruiten, die men zelf kan snijden of bij iederen schilder voor geringe kosten kan laten maken.

Rondom de zaaitest wordt een houten omlijsting gemaakt, die met geringe speling om de test past. De speling moet zoodanig zijn, dat aan ieder der vier zijden een der glaswanden in de tusschenruimte juist plaats vindt en voldoende vast komt te staan. Onder de omlijsting worden eenige steunlatten gespijkerd om het geheel de noodige stevigheid te geven. De wanden bestaan uit twee rechthoekige platen glas, waarvan de eene, de achterwand, hooger moet zijn dan de andere, de voorkant, en twee

gelijke zijwanden, in den vorm van een rechthoekig trapezium. Een der evenwijdige zijden van het trapezium moet even lang als de hoogte van den achterwand van het kastje, de andere iets korter dan de hoogte van den voorkant zijn, het laatste om te verhinderen, dat het deksel, dat uit een glazen plaat van voldoende grootte moet bestaan, naar voren glijdt.

Bij voldoende zorgvuldige afwerking behoeven de plaatsen, waar de wanden elkander raken niet extra dicht gemaakt te worden. Wenscht men dat echter toch te doen, dan kunnen daarvoor losstaande, als een hoekijzer gebogen reepjes zink gebruikt worden. In de zaaitest kan men, indien men op verschillende wijze te behandelen planten gescheiden wil houden een of meer lage of hooge verticale glazen tusschenschotten aanbrengen, die door de aarde voldoende op hun plaats worden gehouden.

Het kasje is door het oplichten van het deksel goed te ventileren. Tegen deksel en wanden neergeslagen water vloeit niet af in de zaaitest, zoodat het optreden van algen eenigszins wordt verhinderd. Door het gebruik van glazen wanden van verschillende hoogte kunnen zaailingen en stekken langen tijd in dezelfde test blijven staan. De hoogte kan overigens ook eenigszins gewijzigd worden door de wanden over gelijke hoogte te verschuiven en ze bijvoorbeeld in den nieuwen stand te houden door ze op eenige kleine spijkertjes, die men door de houten omlijsting slaat, te laten rusten.

Indien men zorgt, dat in den bodem van de zaaitest een voldoende aantal openingen is, kan een op bovenstaande wijze geconstrueerd kasje zeer goed de zoogenaamde Calumorschalen vervangen. De ventilatie is er even goed in, zoodat zaden er uitstekend in kiemen, stekken gemakkelijk er in aanslaan en zaailingen er goed in groeien. Het kasje heeft bovendien het voordeel van grooter te zijn en goedkooper. Zaaït men in een kastje, dat met een klein model zaaitest gemaakt is, dan kan men als de zaailingen te dik worden ze gemakkelijk verspenen in een kasje met een grooter model test.

In den zomer kan het kasje ook buiten gebruikt worden, daar zon en regen er niets aan kunnen bederven.

De bijgevoegde figuur behoeft na het bovenstaande wel geen verdere toelichting.

H. BUNINGH.

Hoogsucculente *Mesembrianthemata*. (2).

Nauw met het geslacht *Conophytum* verwant, er dadelijk op volgend, is het gen. nov. *Oophytum* N. E. Br., opgericht voor de in verscheidene opzichten zeer afwijkende *M. oviforme* N. E. Br. Deze vinden we het eerst beschreven in „New and old spec of Mesembr.“, waar ze onder de § *Sphaeroidea* (Haw.) N. E. Br. gerangschikt is.

Bij de afsplitsing dezer groep wordt *M. oviforme* N. E. Br., „de eivormige“, aanvankelijk tot het gen. *Conophytum* gerekend „Gard. Chron.“ 1921, Vol. LXX, p. 207 en Vol. LXXI, p. 231). Echter stond N. E. Brown toen nog geen volledig materiaal dezer species ten dienste. Later na meer compleet materiaal van *C. oviforme* onderzocht te hebben, bleek hem, dat de soort wat betreft de structuur van bloem en vrucht alsook in groeiwijze — in jeugd- zoowel als volwassen stadia — op een dusdanige wijze van die der *Conophyta* afwijkt, dat ze niet langer als een *Conophytum*, doch als een vertegenwoordiger van een geheel nieuw

N. B. Volledigheidshalve wil ik hieronder nog vermelden de § *Turrita* N. E. Br. („New and old spec. of Mesembr.“), zeer dicht staande bij de § *Biloba* N. E. Br. De eenige, hiertoe gerekende soort, *Af. turriterum* N. E. Br., wijkt van het bilobe type of door langere en wat anders gevormde bladtoppen (turretlike lobes = 1. in de vorm van torentjes). Later werd deze echter bij *Conophytum* ingedeeld (*C. turriterum* N. E. Br., *Conoph.* type T). Deze soort was zoomin in de botanische tuinen te Kew als te Edinburgh te vinden; ook was er in het Herb. kew. geen gedroogd materiaal van aanwezig.

geslacht opgevat dient te worden.

Oophytum oviforme N. E. Br., tot nu toe de eenige bekende soort van het geslacht, verschilt o. a. door een sterk papilleuse opperhuidstructuur (wratjes of eenigszins en relief geplaatste punten) en doordat de corpuscula zich op een zóódanige wijze uit elkander ontwikkelen, dat de jonge formaties *bovenop* de oudere schijnen te staan tot de laatsten na verloop van tijd tot een vliesachtig huidje verdrogen. Bij de *Sphaeroidea* worden de jonge corpuscula grootendeels *binnen* de oudere gevormd, komen er ten slotte geheel voor in de plaats. De tot het gen. *Conoph.* behorende sphaeroïde soorten zijn niet papilleus.

In hoofdstuk 11 kom ik uitvoerig op deze eigenaardige species terug. Af. *nanum* Schlechter, een moeilijk te bepalen soort, vond ik in het Herbarium te Kew onder het gen. *Cophytum* geplaatst. Evenwel vond Brown achteraf, dat deze soort toch niet als een *Oophytum* op te vatten is. In de „Gard. Chron.” 1926, Vol. LXXIX, p. 49 vinden we hieromtrent het volgende:

„N. B. The plant described as Mesembryanthemum nanum by Schlechter, from the description and from the dried specimens I have seen of it, would appear to have somewhat the same general appearance as *O. oviforme*, but the single flower seen seems to be quite different, being very much smaller and on a slender exserted pedicel. However, the specimens are so badly pressed that it is quite impossible to determine the true structure and appearance of the plant, which I suspect belongs to some other genus”. *B Semiovata.*

Bij de tot deze groep, de *Semiovata* Haw., behorende planten vinden we een meer normale bladontwikkeling. De groeiwijze dezer gewassen is in het kort als volgt. Stamlooze planten, soms door deeling zoden vormend. Rosetten bestaande uit 2—4, zelden 8 dikke, vleezige, semi-ovate of halfeivormige (d.i. aan de bovenzijde vlak, aan de onderzijde sterk convex), zeer stompe bladeren.

Alleen *M. simulans* Marl. is gekenmerkt door spitstoelopende bladeren. Voorts zijn de bladeren aan de randen ongewapend, grijsgroen-witachtig, donkergrauw groen, al of niet gestippeld. In het 4 bladerig stadium komt de kruisgewijze bladstand, een groot deel der *Mesembr.* kenmerkend, goed uit.

Over het algemeen is dit bij de onder A besproken *M.* groepen weinig opvallend. Wel is dit duidelijk bij die soorten waarbij de oude corpuscula nog eenigen tijd vrijwel intact, zij het dan ook vaneengespleten, de jonge formaties voor een deel omhullen en ook in het stadium waarin het jonge cirpusculum het tot een huidje gereduceerde oude paar bladeren vaneenscheurt. We zien dan, dat de speet van het nieuwe bladpaar loodrecht op die van het oude staat.

Haworth beschreef in „Revisiones” slechts een tweetal *Semiovata*, n.l. *M. testiculare* Ait. (niet van Haw.!) en *M. octophyllum* Haw. Tot 1870 bestond de *Semiovatagroep* slechts uit deze 2 soorten. In dat jaar nu werd door Harry Bolus een heel

opmerkelijke soort gevonden, die tot deze groep te rekenen was. Dit is de nu veel gekweekte *M. Bolusii* Hook. fil., een soort wat afwijkend van het aan Haworth bekende type. Zijn bij *Af. testiculare* Ait. de bladeren zeer licht grijsgroen, bij wit af, van kleur en volkomen ongestippeld, bij *M. Bolusii* daarentegen donker grauwgroen, soms roodachtig getint.

Veel later, omstreeks 1907, werd door E. Pillans een soort gevonden van hetzelfde type als *M. Bolusii*. Deze vinden we door Marloth beschreven in „Transactions S. Afr. Phil. Soc.” als *M. simulans* Marl. (de „simuleerende” *Mesembrianthemum*!) De soort is karakteristiek door spitstoelopende, sterk gekielde bladeren. In Berger's monographie worden van deze groep 4 soorten beschreven en wel *M. testiculatum* Jacq., *M. Bolusii* Hook fil., *M. simulans* Marl. en *M. canum* Haw. *M. testiculatum* Jacq. en *M. testiculare* Ait. zijn synoniem, duiden een en dezelfde plant aan.

De laatste naam heeft echter de prioriteitsrechten, de plant werd n.l. door Aiton hieronder het eerst beschreven. Waarom gaf Berger den lateren naam de voorkeur? Wat betreft *M. canum* Haw., een species, die onder de loupe gezien zeer fijn behaard moet zijn (haarpapillen), werd deze aanvankelijk door Haworth in „Synopsis” tot de *Ringentia* D. C. een groep waartoe o.a. behoort de bekende *M. tigrinum* Haw., gerekend, doch later in „Rev.” tot de *Magnipuncta* Haw., door DeCandolle en na dezen door Sonder tot de *Aloidea* Haw. Berger meent *Af. canum* nog beter te kunnen rangschikken onder de *Semiovata* (Gr. 72), daar bij de *Aloidea* (Gr. 68) enger opvat.

Haworth's *M. octophyllum* bleek achteraf dezelfde als *M. testiculare* Ait. te zijn; deze laatste naam verdient de voorkeur.

In tegenstelling met Berger vatte Marloth de *Aloidea* Haw. veel ruimer op, rekende hiertoe n.l. ook *M. Bolusii*, *M. simulans*, *M. canum* en de in 1913 door Capt. E. Alston ontdekte *M. lapidiforme* Marl. Deze laatste soort lijkt in bladvorm veel op *M. Bolusii*, maar is zeer afwijkend in de bloembouw en in de wijze waarop de bloemen voortgebracht worden (n.l. een aan elke kant der plant, uit de hoofdas buiten de vereeniging der beide bladeren, dus niet tusschen de bladeren zooals bij andere *Semiovata* of *Aloidea* het geval is. De sectie *Aloidea* (Haw.) Marl. omvat echter niet *M. testiculare* en verwante soorten *).

In „New and old Spec. of Mesembr.” worden door Brown de volgende species novae besproken: *M. subalbum* N. E. Br., *M. necopinum* N. E. Br., *M. duale* N. E. Br., *M. socium* N. E. Br. en *M. Pole Evansii* N. E. Br. Uitgezonderd laatstgenoemde, die door een wat afwijkenden habitus een bijzondere plaats inneemt, zijn dit allen soorten, die om *M. testiculare* te groepeeren zijn. *M. Pole Evansii* N. E. Br. verschilt van de andere soorten o.a. doordat de bladeren (gewoonlijk 2) veel minder spreidend, doch met de bovenzijde bijna tegen elkaar aan gedrukt zijn. Bij de afscheiding der *Semiovata* van het gen. *Mesembr.* maakte N. E.

Brown onderscheid tusschen de zeer heterogene vormen waaruit dus zoo langzamerhand deze groep was gaan bestaan.

We krijgen nu de volgende indeeling van de soorten dezer groep:

1. *M. testiculare* Ait. en aanverwante soorten: vormen het gen. nov. *Argyroderma* N. E. Br. („Gard. Chron." 1922 en 1926).

4. *M. Bolusii* Hook fil. en *M. simulans* Marl.: vormen het gen. nov. *Pleiospilos* N. E. Br. („G. C." 1926).

3. *M. lapidiforme* Marl.: wordt tot het gen. nov. *Didymaotus* N. E. Br. („G. C." 1926).

4. *M. Pole Evansii* N. E. Br.: wordt ingedeeld bij het gen. nov. *Rimaria* N. E. Br., zie verder onder C.

Tot *Argyroderma* wordt ook gerekend *M. Margaretae* Schwantes, een soort door Schwantes in zijn *Stammesgeschichte der Sphäroidea* aan de groep *Cymbiformia* Salm. toegevoegd (Gr. 29 Berger, *Mesembr.*). De tot deze groep behoorende soorten zijn van een min of meer struikachtigen habitus; internodiën zijn hier heel goed te onderscheiden. De *Cymbiformia* groep als beschreven door Berger omvat 5 soorten, n.l. *M. Lehmannii* Eckl. et Zeyh., *M. molle* Haw., *M. sessile* Thunb., *M. strictum* Haw. en *M. trichotomum* Thunb.. Schwantes, die in genoemd artikel een indeeling maakte volgens de opperhuidstructuur der bladeren, rekent tot de *Cymbiformia* slechts 3 soorten: *M. Lehmannii* Eckl. et Zeyh., *M. Margaretae* Schw. en *M. deserticolum* Marl.. De *M.* soorten *trichotomum*, *strictum* en *sessile* sluit hij wegens onvoldoende bekendheid der bladstructuur uit en *M. molle* wegens behaarde bladeren. Dadelijk op de *Cymbiformia* (Salm.) Schw., die hij opvat als een onderdeel van een groep, laat hij de *Sphaeroidea* groep volgen, die hij indeelt zooals onder A beschreven is. *M. Margaretae* Schw. doet in habitus echter veel meer aan de *Semiovata* denken dan aan de *Sphaeroidea*, komt in bladvorm zoowel als kleur zeer nabij *M. testiculare*. Daar de oude bladeren niet zoo spoedig verdrogen prijkt deze species wel eens met 8 bladeren; de rosetvorm is dan wel zeer duidelijk.

In de ontwikkeling van zaad tot volwassen plant volgen bij *M. Margaretae* drie verschillende stadia elkaar op, n.l. sphaeroïde en cordiforme jeugdstadia en het testiculate volwassen stadium, waaruit dus wel eenige verwantschap met de vorige groepen blijkt.

Drie jaar later werd deze zelfde plant door Brown beschreven als *Argyroderma roseatum* N. E. Br., niet wetende, dat ze al bekend was als *M. Margaretae* Schw. Later is échter de oudere naam in eere hersteld. *M. canum* Haw., schijnt geheel uit de cultuur verdwenen te zijn, ik vind deze in de latere literatuur niet meer vermeld. Dit zelfde is het geval met *M. socium* N. E. Br., een aan *M. testiculare* verwante soort. M. KARSTEN.

(Wordt vervolgd).

---

*) Volgens Berger's opvatting waren er toen in 1913 drie typen binnen de *Semiovatagrop* te onderkennen.

Rectificatie: In artikel I staat op p. 177, 5de regel van onderen: *Cymbiformia* Schw., d. m. z. *Cymbiformia* Salm. Op p. 181 in

het Schem. overzicht is een jaartal verkeerd gezet, n.l. Haworth, Rev. 1281 inplaats van 1821.

Het cijfer V achter *M. Bolusii* Hook. fil. p. 174, ongeveer op het midden en achter *M. glebula* Schw. p. 177, 16de regel van onderen, is een misdruk.

Cactussen en Vetplanten van Curaçao.

In ons Meinummer van 1924 komt een interessante bijdrage voor over de Cactussen van Curaçao, geschreven door den heer A. G. C. Dingemans Wierds, die jaren lang op Curaçao gewoond heeft en waarin de schrijver opmerkt, dat de naam „Cactuseiland” voor dit onvruchtbare eilandje in de Caraïbische Zee werkelijk niet misplaatst zou zijn. Hij behandelt daarin een 5-tal soorten, welke tot de meest verspreide behooren, n.l. *Datoe* (*Cereus griseus*), *Kadoesji* (*Cereus repandus*), *Kadoesji di Poesji* (*Cephalocereus lanuginosus*), *Ifrouw* (*Opuntia tuna*) en *Melon di Seroe* (*Melocactus*). Waar in den laatsten tijd het eiland Curaçao op allerlei gebied in het brandpunt blijkt te staan eener buitengewone belangstelling en het door vele schepen wordt bezocht, krijgen we herhaaldelijk vragen over van daar meegebrachte Cactussen en het kan dus zijn nut hebben hier eens verschillende Cactussen en Vetplanten de revue te laten passeeren, welke men zoo al van dit eiland kan verwachten. Behalve van het reeds bovengenoemde artikel zullen we daarbij gebruik kunnen maken van de Flora voor de Ned. West-Indische eilanden door Dr. I. Boldingh, en tevens, waar Curaçao in 1913 ook bezocht is door Britton en Rose, van hun standaardwerk: The Cactaceae.

Voor de *Melocacti* zijn nog steeds van belang de talrijke artikelen van Prof. W. F. R. Suringar.

Van de familie der Liliaceën komt alleen in aanmerking *Aloë vera*, die onder den naam Sinte biebo wordt gekweekt. Deze plant heeft dikke vleezige bladeren, die een groote hoeveelheid slijm bevatten en hieruit bereidt men een extract, dat in de geneeskunde gebruikt wordt. Naar de plaats van herkomst wordt deze stof ook wel *Aloë curassavica* genoemd.

Van de familie der Amaryllidaceae is het geslacht *Agave*, dat op Curaçao door meerdere soorten vertegenwoordigd wordt. Het meerendeel hiervan is gekweekt.

Wild komen voor: *A. Trankeera* Tr. die „Pieta die trankeer” genoemd wordt en waarvan de naam reeds zegt, dat ze voor het maken van trankeeren gebezigd wordt. Hieronder verstaat men heggen, welke dienen tot afscheiding der erven of plantages. De bladen van deze soort zijn ongeveer 1½ M. lang en 20 cM. breed. Ze eindigen in een eindstekel, welke aan den voet eenigsgedraaid is. Deze stekel is zoo wat één cM. lang, terwijl de tanden langs den bladrand ook op afstanden staan van ongeveer 1 cM., doch nauwelijks twee mM. hoog zijn. Een andere in het wild groeiende soort is *Agave vivipara* L. Hiervan zijn de bladeren zoo wat ½ M. lang, doch de eindstekel is haast 3 cM. en ook

de tanden zijn wel dubbel zoo hoog als van de vorige soort. Ze geeft aan de bloemstengels vele jonge planten. Van de om hun vezels gekweekte Agavensoorten noemen we *A. fourcroydes* Lem., die in tegenstelling met de andere Agavensoorten een stam vormt, en *Agave Cantala* Roxb die smalle lijnvormige bladeren heeft. Verdere de bekende *Sisal Agave* (*A. sisalana*). De bladeren hiervan zijn gemakkelijk te herkennen doordat de bladrand in het geheel niet of bijna geen tanden heeft. Ook worden nog gekweekt *A. Boldinghiana* Tr. en *A. petiolata* Tr. Deze beide soorten verschillen niet zooveel in uiterlijk. Van de eerste soort zijn de eindstekels 3 cM. en zitten de bladtanden dicht op elkaar terwijl bij *A. petiolata* de eindstekel dubbel zoo groot wordt en ook de afstanden tusschen de randstekels grooter is

Wat nu de eigenlijke Cactussen aangaat, hiervan wordt aangegeven *Mammillaria simplex* Haw. thans overgedoopt in *Neo-Mammillaria mammillaris* (L.) Dit is een der oudste bekende Mammillariasoorten en waarschijnlijk de eenige, die Linnaeus ooit gezien heeft. Ze is reeds beschreven en afgebeeld door Commelin te Amsterdam in 1697. Eigenaardig mag het heeten dat we van deze soort zoo weinig naders weten. Heeft iemand onzer leden soms ooit een Mammillaria uit Curaçao gekregen? De plaat in Britton & Rose is in 1913 op Curaçao opgenomen, dus zal de soort er nu ook nog wel te vinden zijn.

Ze geven er de volgende beschrijving van: Plant kogel- tot kort cilindrisch 4—6 cM. hoog, korte tuberkels van 5—7 mM. lengte, konisch, bleek groen, slechts weinig wol in de oksels. Areolen als ze jong zijn wollig. Doornen roodbruin, scherp stekend randdoorns 10—12, uitgespreid 5—7 mM. lang middeldoorns 3—4 sterker. Bloem crêmekleurig.

Heeft men te doen met een zuilvorm, dan kan dat zijn *Cephalocereus lanuginosus* Br. & R. Rechtop groeiende, lange stammen met 10 of meer ribben, waarvan de toppen rijk voorzien zijn van lange viltharen. De stammen zelf zijn dicht bezet met lange doorns, zoodat van de eigenlijke kleur der stam, (blauwachtig grijs) niet veel te zien is. Hoewel deze soort typisch voor Curaçao is, komt ze naar het schijnt betrekkelijk weinig voor. Algemeen is echter *Cereus griseus* Haw. die thans *Lemaireocereus* Br. & R. heet. Deze soort wordt van Mexico tot Venezuela aangetroffen en veel gekweekt om de vruchten. De takken zijn helder groen, zeer sappig en dicht bezet met grijsachtige doornen, meest 7 randdoorens en één grootere middeldoorn. Karakteristiek is dat de kogelvormige vruchten dicht bezet zijn met talrijke rijkbedoornde areolen, die voor het gebruik natuurlijk verwijderd moeten worden. (Wordt vervolgd). v. D. H.

Uit de Afdelingen.

Kring Rotterdam.

Men wordt dringend verzocht de eerstvolgende vergadering bij te wonen, welke gehouden wordt op 5 Februari 1927, aan

de Geldersche kade 14 in de bovenzaal van Restaurant Kortman, des avonds 7.30 uur.

Laat nu iedereen medewerken, dat deze vergadering voltallig is.

Agenda: 1. Opening. 2. Ingekomen stukken. 3. Onze werkzaamheden in Februari en Maart. 4. Behandeling statuten. 5. Rondvraag en sluiting. — Daarna gelegenheid tot plantenruil.

Namens het Bestuur, P. PEELS, Secr.

Kring Amsterdam en omstreken.

1e Jaarvergadering van den kring Amsterdam op 11 Februari 's avonds 8 uur in gebouw „Koningin Wilhelmina”,

Prinsengracht 1015.

1. Opening.
2. Ingekomen stukken.
3. Notulen vorige vergadering, benevens jaarverslag Secretaris en Penningmeesteresse,

4. Bestuursverkiezing; de heer J. v. Blommestein is aan de beurt van aftreden. Candidaten zijn de heeren J. v. Blommestein en H. Kleijn

5. Vertooning van de eerste serie lantaarnplaatjes door de vereeniging aangelegd, waarbij de heer J. v. Blommestein explicatie zal geven.

6. Rondvraag en sluiting.

Op deze vergadering bestaat tevens gelegenheid tot betaling der contributie over 1927, welke minstens een gulden bedraagt. Wegens de belangrijkheid der agenda hoopt het bestuur dat alle leden aanwezig zullen zijn en zooveel mogelijk andere cactusvrienden zullen meebrengen.

H. WITTE, Secr.

Kring 's Gravenhage en omstreken.

Vergadering op Zaterdag 12 Februari 1927, des avonds 8 uur in de bovenzaal van café la Réserve, Korte Poten 3.

Als altijd is aan de vergadering een ruil- en verkoopbeurs van succulenten verbonden. J. J. E. VAN DEN THOORN, secr.-penn.

Amalia van Solmstraat 80,

's-Gravenhage.

Mededeelingen.

AAN ONZE MEDEWERKERS. De vorige jaargang heeft ons het bewijs geleverd, dat de belangstelling voor ons blad niet alleen onverflauwd is gebleven, maar dat we tal van nieuwe namen hebben gezien, met een bonte verscheidenheid van lezenswaardige artikelen. Niet een ieder is het gegeven om een wetenschappelijke bijdrage te leveren, daarvoor toch dient men meestal een academische opleiding te hebben gehad, maar dat is ook volstrekt de bedoeling van ons tijdschrift niet, al stellen we de wetenschappelijke medewerking op zeer hoogen prijs. Daarenboven kan „Succulenta” nog op tal van andere wijzen worden dienstbaar gemaakt aan de schoone liefhebberij die we voorstaan en is elke mededeeling, mits deze juist is, van waarde. Heeft men een bloeiende plant, maak er dan zoo mogelijk een foto

van of verzoek iemand anders dit te doen. Het kan een waardevol document zijn, vooral als het een soort betreft, die niet zoo algemeen is. En voelt men zich niet voldoende meester met de pen, deel ons dan op Uw eigen wijze mede, wat er bij te vermelden is, dan neemt de redactie gaarne op zich om eene beschrijving bij de foto te leveren waarin Uw eigen opmerkingen worden ingevlochten. Om een goed cliché te krijgen, is het gewenscht, dat de afdruk geschiedt op hard gaslichtpapier. Alle bijdragen worden afgedrukt in volgorde dat ze binnenkomen, met dien verstande, dat de bijdragen, die over meer dan één nummer verdeeld zijn, den voorrang hebben.

Ook kan het eene artikel meer urgent zijn dan het andere, in welk geval het eveneens voorgaat. We doen hierbij nogmaals een beroep onze leden, waarvan velen zich nog nimmer lieten hooren en toch heel wat ervaring bezitten. Als ieder zijn steentje bijdraagt, krijgen we ten slotte een gebouw. En wat ons betreft, wordt het een wolkenkrabber.

RED.

LANTARENPLAATJES (2e serie). 8-10 Bloeiende Cerei (O.-Indië) van den Heer G. H. H. Zandvoort—Amsterdam. 11-20 Etus lophothele. E. multicostatus, Ereus rigidissimus, Aloë saponaria, Stapelia grandiflora, Koningin der Nacht, Mam. chionocophala, Mam. Bocasana, Mam. leona, Phyllocactus Akkermannii.

CONTRIBUTIE 1927. Een zeer groot aantal leden voldeed aan den eersten omroep en zond ons hun contributie reeds toe. Gemakshalve sloten we hiervoor een giroformulier bij ons Decnummer in. Natuurlijk zijn er altijd nog wel een paar nakomers. Als zij deze herinnering lezen, zullen ze waarschijnlijk nog wel spoedig aan hun vereenigingsplicht voldoen. De eerste week van Februari gaan dan de postkwitanties weg. Daar met de afwikkeling hiervan een paar weken gemoeid zijn, zou het dus kunnen gebeuren, dat iemand in dien tijd per giro betaald had en toch een kwitantie gepresenteerd kreeg. Uit komt dus vanzelf terecht.

We maken onze leden er op attent, dat de minimum-contributie DRIE GULDEN bedraagt en dat er bij de postkwitanties 20 cent incassokosten komt. Mocht de postkwitantie worden geweigerd, dan wordt stilzwijgend aangenomen, dat men niet langer lid wenscht te zijn, hoewel we in dit geval natuurlijk al eerder een kennisgeving verwacht hadden.

J. M. VAN DEN HOUTEN,
Leeraar H. B. S., Rotterdam.
Postgiro 34088.

BIBLIOTHEEK. In dank ontvingen we van den heer W. de Vos—Oosterbeek voor de bibliotheek ten geschenke het boekje van KURT DINTER : SUCCULENTENFORSCHUNGEN IN S. W.-AFRIKA. In verband met de artikelen van Mej. Karsten over de Mesembrianthemums zullen er ongetwijfeld meerdere aanvragen naar dit werk komen, zoodat we hiervan nu 2 ex. bezitten.

RUILAANBIEDING. Cereus peruvianus monstr., hoog 30 cm., in ruil tegen Mimicy Mesems. W. de Vos, Jagerspad 1a, Oosterbeek.